

Barcelona, 6 de setembre del 1945.

Sr. FRANCESC PUJOL

TREMP.-

Benvolgut Mestre:

Tinc rebuda la seva esperada i amable postal del 28 d'agost ppssat. i a cop d'ull em va fer l'efecte que l'operació que recentment hagué de sofrir vostè a la vista i malgrat la complicació posteriorment presentada, constituí un bon èxit, car la lletra d'aquesta postal és molt més menuda i fina que la de les targes rebudes l'any passat. Fets els anàlisis a què el cas convida, resulta que en el text de la postal anterior que em serveix per a la comprovació, hi ha 19 línies, i en la rebuda enguany n'hi compto 25; la qual cosa vol dir, si no vaig errat, que no seria falaguer per mi, que l'enxiquiment del tamany de la lletra ha estat d'un 24 per cent. El millorament visual, doncs, és força satisfactori? De retop constato que la meva vista no està tampoc del tot malament, ja que he pogut llegir el text en qüestió de correguda i sense cap dificultat.

Passant al contingut, li agraeixo el seu record i veig que vostè i la seva senyora es troben bé i no han deixat de fer les acostumades corrieres per aqueixes fermes contrades pirinenques, a ben segur, amb el natural i confortable goig per a l'esperit i amb recobrament de noves forces per tal de prosseguir les quotidianes lluites en la prosaica ciutat.

Nosaltres, els de casa, que afortunadament seguim sense novetat, aprofitant les meves vacances ja finides, també hem excursionat (en Fabra em perdoni) per terres gironines, com li vaig escriure des de Girona. Vam visitar llocs magnífics, que m'agradaren i em captivaren fortament, tant per la seva meravellosa visió, com per la seva història i evocacions. Oh! la brava Costa Brava, amb les seves sobiranes bel·leses naturals, la filigrana de viles i pobles i les cisellades cales i platges. L'Empordà i els Pirineus, tota la nostra estimada terra catalana, que bonica és! També ací corprenedores restes d'altres races i de grans civilitzacions. Però, també, com en tants d'altres indrets, quantes lamentables mostres de recents salvatgismes i de barbàrie. A l'interior, arribarem fins a Olot, la de les excel·lents fonts, les muntanyes i l'inspirador paisatge. Per cert que només hi vaig veure un jaiet que portés la barretina musca. Diu que en temps de la primera Dictadura feien pagar un "duro" de multa als qui la duïen, i ara fa sis anys que no deixen fabricar-ne; Perquè? Si vinguessin uns altres i ~~multessin~~ multessin els que porten boina, recaptarien una bona quantitat i restarien en paus.

A Barcelona la calor ve fent de tot, però en general no castiga tant com altres estius, encara que aquests dies apreta una mica més. Quan tornaran, no crec que trobin ningú gaire sortit. Ara que els barcelonins pel cantó que estem més "frescos", no és pas a conseqüència de l'estació que som, sinó de les circumstàncies actuals. Quatre dies a la setmana sense electricitat i, darrerament, mols dies hem estat gairebé sense aigua als pisos. Galledes i cues a les fonts del carrer. Encara algun dia ens la donen amb intermitències. Han atribuït la culpa a manca de força per a les bombes. Mal que mal, val més que la causa sigui només aquesta.

I així anem esperant el desenvolupament final de la situació política, cada dia més desconcertant i de solució enigmàtica. Sempre dintre el cercle viciós: Monarquia? República? I quan hi ha alguna d'aquestes fórmules o no n'hi ha cap de les dues, a parlar de la que ha de venir. El suposo assabentat de la Pastoral que ha publicat el Dr. Pla i Daniel. Es presta a diverses interpretacions i força comentaris. O bé tindrà la seva transcendència, o ha estat el que avui en diuen un globus sonda, que no conduirà a cap lloc pràctic. En el fons, però, demostra que pertocant a la cosa pública, hi ha inestabilitat, preocupació, indecisió, moviments i, com a conseqüència, els seus possibles perills així que hi hagi una distracció o una relliscada. Hi ha molta gent que espera i vol el mal. De propagandes i de rumors, procedents de dintre i de fora, tants com en vulgui. Sembla que les dues forces que estan més equilibrades, quantitativament, són els de la República que han fet una unió amb bascos i catalans i els partidaris de D. Joan, el "Conde de Barcelona", que té tendències democràtiques. De l'afer de Tànger, han dit que ordenaran la immediata retirada de les forces que hi ha actualment, i que se celebrarà una conferència de les Potències signatàries del Pacte d'Algeciras, però això darrer quan per part d'Espanya hi pugui assistir un altre Govern. Tal idea és continuadora de la de Postdam. Hi ha, doncs, feina a fer.

De moment, avui tenim el primer assaig de la temporada a l'Orfeo i, mentre Déu vulgui seguirem assajant.

Li envio aquesta carta per mitjà del meu cunyat que ha de venir a Tremp, però amb la condició que no la doni a vostè fins passada la Festa Major, perquè el trobi més predisposat a llegir-la, que ja li caldrà paciència.

Records de tots nosaltres per a vostès i una afectuosa salutació del seu s. s. i modest amic,

Mateu Piquillem